

Hálaadó ima KOVÁCS TÁDÉ gyászmiséjén

2019. június 21., Tata, Kapucinus templom

Örökkévaló Isten! – vagy ahogy Tádé testvérem szólítana:

„Égi Apácskánk!”

Csodálatos dolog, hogy egy végső búcsú alkalmán, amikor fájó szívvel elbúcsúzunk Tádétól, akit szeretünk és tisztelünk, akitől a búcsú fájdalmas, **az első szavunk mégis a köszönet és a hála szava.**

Hálát adunk neked, hogy Tádéval együtt olyan **közösséggé formáltál bennünket**, akik az Úr Jézus Krisztusban testvérek, akik neked gyermekeid lehetnek.

Hálát adunk neked, hogy annyira szerethettük Tádét, hogy **fáj tőle elbúcsúznunk**, hogy könnyes a szemünk és zokog a szívünk.

Ahogy a Mester tanította: *Boldogok, akik sírnak.*

Köszönet a sírásért, a fájdalomért, és ami mögöttük áll – a szeretetért.

Áldunk és magasztalunk, Égi Apácskánk, hogy **Tádét ismerhettük**, hogy oly gyakran az ő szaván vagy élete példáján keresztül szólítottál meg bennünket, sokszor **prófétai szavával**, eredeti gondolatai mélységével.

Számtalanszor **az ő hangján, példáján keresztül figyelmeztettél**, hogy a mi hitünk ne sekélyesedjék el, hogy ne legyünk közömbösek, hogy lássuk meg a testi-lelki rászorulókat, hogy **ne zárkózzunk be** a mi felekezeteink, vagy nemzeti korlátaink közé.

Hiányozni fog ez a figyelmeztető hang és példa közöttünk. Hiányozni fog Tádé.

Égi Apácskánk, köszönjük őt!

Add, hogy méltóképpen folytassuk Tádé munkáját!

Te adj vigasztalást és megújult életerőt az ő családjának, szeretteinek, **azaz nekünk**, mindnyájunknak!

A te Fiadnak, az Úr Jézus Krisztusnak a nevében kérünk! Ámen.

[Nt. Dr. Kálmán Szabolcs, ny. ref. lelkész]